

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manipvlvs Spicarvm Ex Libris Domesticis Societatis Iesv

Lamparter, Heinrich

Monachii, 1653

Martivs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51816](#)

MARTIVS.

I. **S**i quis aliquid in hominum sa-
lutem efficere cupiat, vel si
quem ab exitio studeat ad salutem
reuocare; ubi diligenter suo perfun-
ctus sit munere, quoquo modo res
cedat, æquissimè sibi ferendum sta-
tuat. Neque si ille, ad quem iuuan-
dum incubuerit, respuat medici-
nam, demittat idcirco animum.
Angelorum tutelarium exemplo,
qui quos à Deo suæ fidei commis-
sos acceperunt, monent, quoad pos-
sunt; defendunt, regunt, vrgent, ad
bonum iuvant: sed si voluntatis li-
bertate abutantur illi, & inobse-
quentes, atque obstinati sint, pro-
pterea tamen nullo anguntur mœ-
tore, nulla afficiuntur molestia.
Cura nimis, inquietum, Babylonem,
Et non est sanata. S. Ignat. l. 5. Vitæ
c. II.

C 3

z. Oper-

2. Oportet nos magnâ cum fiduciâ impetrandi , importunè precibus efflagitare ; sinumque cordis ad suscipienda data optima , donaque perfecta habere dilatatum. Ad quod etiam maiores nobis animos addit, dum consideramus, nihil nos humile, nihil expetere terrenum . : cùm harum rerum postulatio , quæ minimæ , ac ferè nihili sunt , iniuriam potius , vt ait Cassianus , tam munifico patri, ac largitori irrogare videatur, qui paratus est maiora, ac præclariora, absque comparatione vllâ, donare : sed tantum ea petere, quæ nos gratiore efficere possint diuinæ ipsius Maiestati , illique arctius , & intimius vnire . P. Claud. ep. 13.

3. Qui tuam , Domine , semel dulcedinem interiore gustauit sensu , vitam sine tuo aspectu acerbam putet, necesse est. S. Xau. l. 1. ep. 5.

4. Qui

4. Qui autem nihil spectat aliud, nisi diuinam gratiam, Euangelij prædicationem, animorum salutem, quid tandem recuset, aut per timescat? si enim versabimur, non modò in terris Barbarorum, verum etiam in dæmonum regno; tamen nulla barbaria, neque dæmonum rabies quidquam nocere nobis poterit, nisi permisso, concessuque præpotentis Dei. Vnum omnino timemus, ne Deum ipsum offendamus: cuius offensionem si vitaue rimus, exploratam de nostris hostibus victoriam nobis, illo propria, pollicemur. S. Xau. l. 3. ep. 4.

5. Quæ rigescunt frigore, si quidem animalia sunt, moueri non possunt; si verù fructus, amittunt saporem. Similia patitur à peccato anima: nam & moueri ad bonum non potest, & diuinarum consola-

C 4 tionum

cionum suavitatem non percipit.
B.P.Borg. tract. 6.

6. Munera, & bona cuncta cæli-
tus descendunt; ut sunt potentia,
iustitia, bonitas, scientia, & alia quæ-
libet humana perfectio, terminis
quibusdam certis circumscripta
quæ ab infinito illo totius boni the-
sauro, sicut lumen à Sole, & ex son-
te aqua, deriuantur. *S. Ignat. lib.*
exercit. Bona creata sunt quasi ra-
diij, profluente à Sole Bonitatis Di-
uinæ: quasi riuuli, orientes ex im-
menso Oceano Benignitatis Diui-
næ: quasi fauillæ, prosilientes ei-
accensâ fornace Amoris Diuini. *P.*
Vincent. Pract. amoris diuini, c. 3.

7. Sanctus quidam, ex antiquis
Monachis, in deserto videns homi-
nes ex ciuitate venire ad se visen-
dum, & honorandum, clamauit
à longè, ut aliam viam capesserent,
neque accederent ad se, alioquin
à se

à se recessuros Angelos. Ità Deus recedit ab animâ nostrâ, quoad dulcem familiaritatem actualis præsentiae, quando in eam intromittuntur imagines, & multo magis affectio-nes rerum terrenarum. *P. Vincent,* *t. 2. Vitæ, c. 9.*

8. Evidem omnem in Deo spem locatam habeo, cupiaque, quantum in me erit, Christo Domino obtemperare admónenti ; *Qui voluerit animam suam saluam facere, perdet eam : qui autem perdiderit animam suam propter me, inueniet eam.* Quæ quidem sententia cogitanti facilis est, experienci non item. Vbi enim tempus incidit, cum vita amittenda est, ut eam in Deo inue-nias ; cum mortis periculum inten-ditur sic, ut facile perspicias, si Deo pareas, vitam esse dimittendam ; tum verò nescio quomodo, fit, ut, quod antè præceptum dilucidum

C 5 vide-

videbatur, incredibili inuoluatur obscuritate. Nam ne doctissimi quidem viri tam præclaræ sententiaæ vim assequuntur, sed ij duntaxat, quos singulari beneficio Deus ipse interior magister instituit. Atque in eiusmodi temporibus appetit, quanta tandem nostra sit imbecillitas. *S. Xauer. l. 2. ep. 3. & l. 1. ep. 15.*

9. Beneficia quisque viderit, quantam animi gratitudinem, beneficiorum agnitionem, gratiarum actionem, & operum mutuam redditionem postulent. Nam si in rebus humanis ingratitudo tolerari non potest, satis liquet, qualis erga Deum erit, erga quem fane tum ob frequentiam illorum, tum ob magnitudinem, tum ex necessitate nostrâ, quâ illis assidue indigemus, tum quod ab illius Bonitate nullo eius lucro, nullaque necessitate promanant: demum quod à tam nobili

nobili, atque diuinâ manu profici-
scantur, crescit cumulus in imme-
sum. *P. Claud. ep. 13.*

10. Quia vita Religiosi, vt An-
gelicus docet, tota est diuinis obse-
quijs mancipata, instar holocausti
perfecti; debet omne studium sci-
entiarum ordinare ad studium amo-
ris Dei, & coniungere scientiam
cum amore, sicut Beati in cælo; ad
similitudinem Verbi æterni, quod
procedit à Patre, non vt Verbum
tantum, sed vt Verbum spirans
Amorem. Ità scientia nostra non
debet esse solùm scientia, sed scien-
tia affectiua, & spiratiua, scientia
spirans charitatem, & amorem, re-
ducendo semper, quantum potest,
scientiam ad affectum. *F. Vinc. de
divina Sap. c. 2.*

11. Tres sunt obedientiæ gra-
dus: primus est, cùm sit obedien-
tia propterea, quòd aliquid in vir-
tute

tute S. obedientiæ præcipitur : & hic quidem bonus est. Alter, cum fit, quod simpliciter mandatur: & melior est. Tertius, est, cum obedientiam præuenimus, & id facimus, ad quod superiorem propensum cernimus, tametsi nihil præcipiat: & hic quidem ceteris longi perfectior est. *S. Ignat. l. 5. v. ite, c. 4*

12. Consuetudo recordandi presentiæ Dei, instauratio quædam est iustitiæ originalis: nam ut illa, in statu innocentia, subiiciebat sensus dominio animæ, & appetitu imperio rationis, & sic totum hominem Deo; sic illa frenat exorbitantes motus nostræ partis inferioris, & colligit superiorem ad recipiendam impressionem, quâ debito modo moueantur affectus, ea facilitate, ac dulcedine, quâ solet operari, qui amat. *P. Vincent. l. 2. vita, c. 2.*

13. Cha-

13. Charitas habet duas sorores, quæ nunquam longè abscedunt ab illâ, Beneficentiam, & Patientiam. *P. Vincent. Vita, l. 2. c. 7.*

14. Nihil gratius accidere potest in vita, quam in maximis periculis, Christi Domini, & Christianæ religionis causâ suscepis, vitam transfigere. Christianum quippe est, in Cruce magis, quam in quiete lætari. *S. Xauer. l. 2. ep. 12.*

15. Quis non desideret, & amet mortem, intuendo quietem, quam per eam consequitur? Si hi, qui cum molestiâ nauigant mare, desiderant attingere portum secundum; quare nobis lubeat iactari semper tempestatibus huius miserabilis vite; & non magis exhilaremur memoriâ mortis, quæ est portus securus, quietus, & liber ab omni periculo? *B. P. Borg. tract. contrâ*
mores mortis.

16. Vici-

16. Utinam Deus nobis, pro sua
benignitate, ostendat, quid consilij
sui sit, ac voluntatis: ut quoniam
nos ad nutum, voluntatemque
suam semper paratos esse iubet, ad
eam simul, atque apparuerit, nos
totos impigre conferamus. *S. Xa-
ner. l. 1. ep. 11.*

17. Neque vero duntaxat ini-
ceni vos perpetuo diligere, & ama-
re debetis; sed amorem illum om-
nibus communicare; excitantes in
vobis, quoad eius fieri poterit, sa-
lutis proximi ardentia desideria, &
instam illius, ut I E S V Christi san-
guine & morte redempti, rationem
habentes: ut eâ præparatione, &
internæ charitatis incremento, apta
diuinæ gratiæ ad cooperationem
tam arduam, & præstantem, con-
uertendi animas ad Deum, finem
nostrum ultimum, instrumenta
euadatis. *S.P. Ignat. ep. 2.*

18. Aug.

18. Amans nescit, qnid aliud sit
Placere, quām aliquid agere, vnde
placeat Deo. Et si vel minimum
dubitetur, quid Deus ad maiorem sui
sui gloriam à se requirat, per me-
dias flamas ibit, donec id sciat, ut
exequi possit. De hoc autem Obe-
dientia indubitate securos nos facit.
P. Vincent. l. 2. Vitæ, c. 9.

19. Admirabile quidem est spe-
ctaculum, cùm pisces ac cete in ma-
ri moueri conspiciuntur: sed non
minus est admirandum, si quis ea,
quæ in contemplationis aquis mo-
uentur, aspiciat. Hic enim non so-
lum malum deserendi, bonumque
prosequendi, atque eiusmodi alia
vota multa conspicimus; sed & cha-
ritatis vehementia quædam deside-
ria, quibus nec immania cete con-
ferri possint. Iis impulsus Moyses
dicebat; *Aut dimitte illis, aut dele
me de libro vitæ. B.P. Borg. tract. 6.*

20. Non

20. Nonnunquam, singulari De beneficio, eiusdem causâ capitidis dictum est subeundum, quod salutis charitate vitari non potest. Sed meminisse oportet, nos natos esse mortales: nihil autem optabilius Christiano, quam mortem oppetrere pro Christo. *S. Xauer. l. 1. ep. 10.*

21. Diuina Maiestas, ac celistudo abyssalem, ut ita dixerim, reuerentiam, ac timorem exigit. Nam si Ezechiel vidit subsistere Cherubim, alasque demittere, cum primum vocem audierunt ex firmamento, quod quasi Sapphiri specie supra capita eorum erat; vocem Omnipotentis Dei, ut ibi ait S. Hieronymus, ferre non valentes; quantum nos vermiculos terrae contemptibiles reverentia, quantoque tremore adstare decet? *P. Claud. ep. 13.*

22. Quo velocior est equus, eo est animosior, & indigentior frenis
ita

itā quo sublimior est intellectus,
& acutior, eo plus habet periculi.
Quia vt vexatio dat intellectum, itā
possimus dicere, intellectus dat
vexationem. Hinc deueniunt ho-
mines ad insanam cupidinem pene-
trandi ea, quibus intenti sunt, &
frenum adiunctum huic rapidae po-
tentiae, vt ruant præcipites miseri,
dum eam retinere non valent..
Cūm te sic videris constitutum, vt
nec possis ab equo descendere, ne-
que cum effrenato progredi, scias
absque fauore Creatoris eum ne-
que retineri posse, neque ad ratio-
nem reduci. Petas ergo, vt ipse,
tuum intellectum captiuet in ob-
quio Fidei, ne plus sapiat, quām
oportet. *B.P.Borg. de potent.anima.*

23. Quidquid habeo, vel possi-
deo, Domine, tu mihi largitus es :
id totum tibi restituo, ac tuæ pror-
sus voluntati trādo gubernandum.

D Amo-

Amorem tui solum, cum gratia tua
mihi dones, & diues sum satis, nec
aliud quidquam vltra posco. S. Ign.
lib. exerc.

24. Cum te videris aliqua gra-
tia, vel deuotionis luce perfundi,
Deum lauda; quando idcirco dat:
& operam da, ut ea, quae recepisti,
maiora reddas, quo possis magis
benedicere Domino. Nec cessare
tamen debes a laudibus Dei, si te vi-
deas in tenebris esse, & velut sensi-
bili gratia destitutum: tum enim
tanquam aurum in igne probaris,
facitque de te Dominus periculum,
sisne ei fidelis seruus, an verò se-
tantum laudes orationis dulcedine
captus. B.P. Berg. tract. 6.

25. Sis deuotus mysterio San-
ctissimae Incarnationis, ut offeras
te pro Christo, sicut Christus obtu-
lit se pro te, in momento suæ incar-
nationis. Viue propter illum, labo-

ra propter illum, plora propter illum, &c. Et sic dissolute hoc debitum, quod tanto iure debetur, tam male persoluitur. *B.P.Borg, in Monit. spirit. n. 3.*

26. Dominium Dei, quo Dominus dicitur dominantium, Rex regum, Deus Deorum; (quippe non solum omnium Dominus, & verè solus Dominus, sed etiam fons omnis regni, omnisque dominij) procul dubio promptam à nobis obedientiam, integrumque, ac maximè voluntarium seruitium requirit.. Quandoquidem non ex aliquâ cum illo conuentione, pactione, aut ob nostra commoda, vt alijs principibus fieri solet; sed naturali subiectione, vtpote cuius omne creatum possessio sit, eius seruitio sumus obstricti: eoque magis, quod natura nostra talis est condita, vt perfectionem, aut requiem alibi in-

D 2 uenire

uenire non possit, nisi cùm integrè
subdita est ei, à quo facta est. *P.
Claud. ep. 13.*

27. Vobiscum reputetis, com-
plures esse homines facinorosos,
qui, si abstersâ superioris vitæ quasi
fuligine, in eâdem, vbi vos estis,
scholâ virtuti, diuinitus colloca-
rentur, non modò vitæ rationem
commutarent, sed etiam vos sedu-
litate, ac virtute, non sine vestro
pudore, præcurrerent. *S.Xauer. l.3.
ep. 5.*

28. Sicuti Christus, Crucem
subeundo, liberauit eam ab infamiâ,
& ignominia, quam prius habebat:
itâ moriendo abstulit morti omniem
rigorem, crudelitatem, & horro-
rem, quem prius habebat. Ut adeò
sepiùs recordari mortis Redempto-
ris nostri, I E S U Christi, faciat nos
perdere metum propriæ mortis.
B.P.Borg. contra tim. mortis.

29. Quo-

29. Quoties Religiosus redit ab
aulâ , semper totâ hebdomade
sequenti deberet abstinere consue-
tudine aliorum, ac tempus spiritua-
libus exercitijs impendere, vt quod
foris amisit , eo modo recuperet..
P. Vincent. l. 2. ſite, c. 5.

30. Magna dementia foret, ha-
bere delectationem suam, in terrâ,
vel pulueribus ponendis supra ocu-
los, donec cœcus euadas. Ità gran-
dis est insipientia tua, quòd oblectes
te in excœcandis oculis intellectus
per pulueres terræ , vt res videndo
non videant, & intelligendo non in-
telligant. O quam faciliatem de-
struis ? quam parui eam facis, dum
tam male conservas ? *B. P. Borg. de
potent. anima.*

31. Si vita præsens non habe-
ret magnam refocillationem amo-
ris , effet ipsâ morte intolerabilior.
Sed charitas est tam dulcis, & gene-

D E R A L I S

52 MARTIVS.

ralis medicina omnis miseriæ , vt
non solum adimat cruciatibus om-
nem acerbitatem , sed etiam suau-
itatem conferat : quandoquidem in
eis amor est longè fortior , sime-
rior , & pulchrior . *P. Vinc. in Vista*
b. 2. c. 9.

APRILIS.

1. **N**egligentia , & tepiditas sem-
per moestos pariunt ignauo
labores : quòd illorum causam
amorem nempe proprium , non
procul amandet , nec bonis operi-
bus Dei gratiam mereatur . *S. Ignat.*
ep. 2.

2. Cùm Deus nobis dedit mun-
dum , & omnia , quæ in eo sunt , vt
non tantùm necessaria ad vitæ ful-
tentationem suppetant nobis , sed
etiam affluentia ad oblectationem ;
id non ideo solum fecit , vt exerceat
libe-